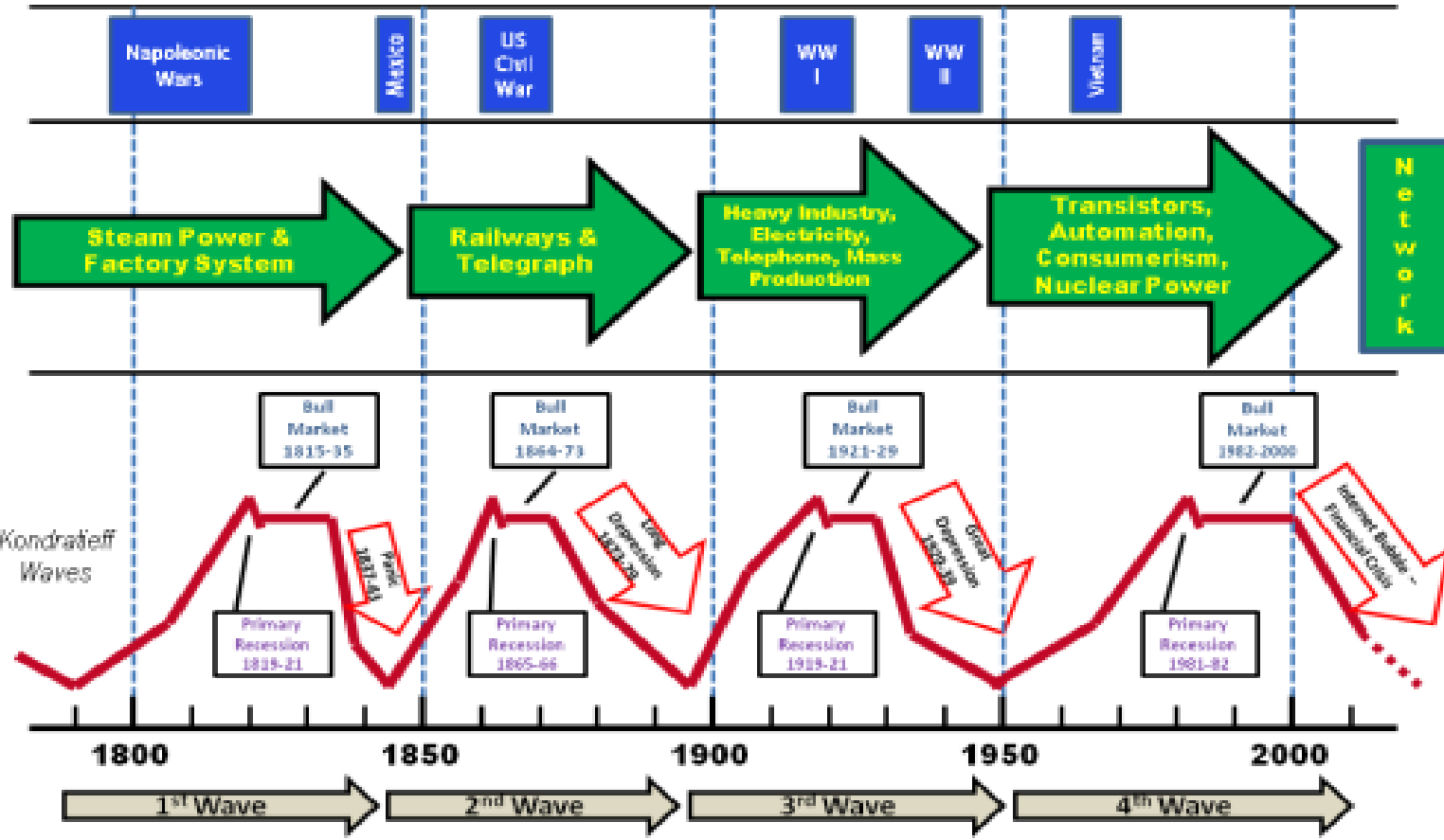

Η διαδρομή προς τον Σύντομο
Εικοστό Αιώνα

Ο Μακρύς 19ος Αιώνας
1780-1914

History Rhyming

Κατά την εξεταζόμενη περίοδο μπορούμε να διακρίνουμε πέντε φάσεις διακύμανσης των τιμών.

1η Φάση 1780-1814: Τάση για αύξηση των τιμών. Ξεκινά η Α Βιομηχανική Επανάσταση με ηγετικό κλάδο την Βαμβακουργία.

2η Φάση 1815-1850: Τάση για στασιμότητα ή για πτώση των τιμών.

Εμφάνιση της βιομηχανίας κεφαλαιουχικών αγαθών και του σιδηροδρόμου.

3η Φάση 1851-1873: Τάση για άνοδο ή τάση για μια επιβραδυνόμενη πτώση.

Κατασκευή των σιδηροδρομικών δικτύων, τηλεγράφος.

4η Φάση 1873-1896: Παρατηρείται εμφανής τάση για πτώση ή στασιμότητα των τιμών.

Η περίοδος της Μεγάλης Ύφεσης που οδήγησε στον κρατικό παρεμβατισμό στην οικονομία

5η Φάση 1896-1914: Εμφανής τάση για άνοδο των τιμών.

Αρχίζει μια περίοδος οικονομικής ανάκαμψης που ονομάστηκε Belle Epoque, και συμπίπτει με την εξάπλωση της δεύτερης τεχνολογικής βιομηχανικής επανάστασης (ηλεκτρισμός, μηχανή εσωτερικής καύσης, μαζική παραγωγή διαρκών καταναλωτικών αγαθών) στην οποία ηγετικό ρόλο έχει η Γερμανία.

Η περίοδος 1780-1914 Μια γενική επισκόπηση

Η περίοδος 1850-1875

Η χρυσή εποχή του φιλελευθερισμού
(Τα χαρακτηριστικά)

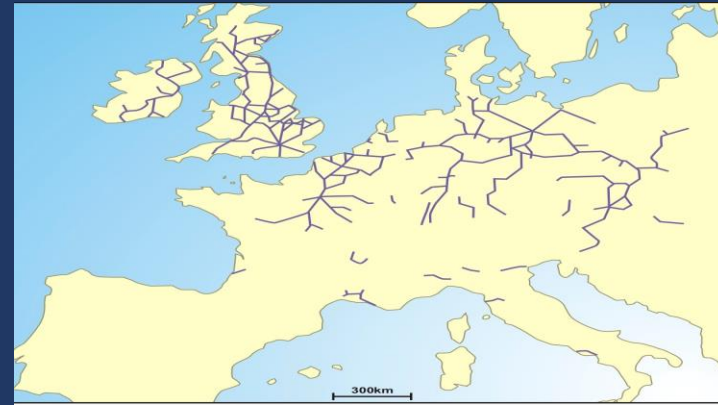
Αυτή η περίοδος αρχίζει μετά την άνοιξη των λαών (μια σειρά επαναστατικών κινημάτων που αγγίζει όλη την Ευρώπη) και τελειώνει με το ξέσπασμα της κρίσης νέου τύπου το 1873 που οδήγησε σε μια παρατεταμένη οικονομική ύφεση διάρκειας περίπου 20 χρόνων.

Πρόκειται για τον θρίαμβο μιας κοινωνίας που πίστευε ότι η οικονομική ανάπτυξη στηριζόταν στον ανταγωνισμό και την ιδιωτική επιχείρηση, στην τέχνη να αγοράζει τα πάντα (ακόμη και την εργασία) στην χαμηλότερη τιμή για να την πουλήσει στην υψηλότερη δυνατή.

Στην περίοδο του φιλελεύθερου θριάμβου η οικονομία στηριζόταν στην χωρίς φραγμούς ανταγωνιστική ιδιωτική επιχείρηση που παρέμενε μέχρι τη δεκαετία του 1870 μικρού ή μεσαίου μεγέθους και βεβαίως στη φάση αυτή δεν υπάρχει κρατικός παρεμβατισμός.

Στον τεχνολογικό τομέα η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται ως «εποχή του σιδηροδρόμου» αφού δημιουργήθηκαν χιλιάδες χιλιόμετρα σιδηροδρομικές γραμμές και «ένωσαν» μαζί με την διώρυγα του Σουέζ (1869) και τα καλώδια τηλεγράφου τις ηπείρους.

Η εξέλιξη των σιδηροδρομικών δικτύων 1850-1880

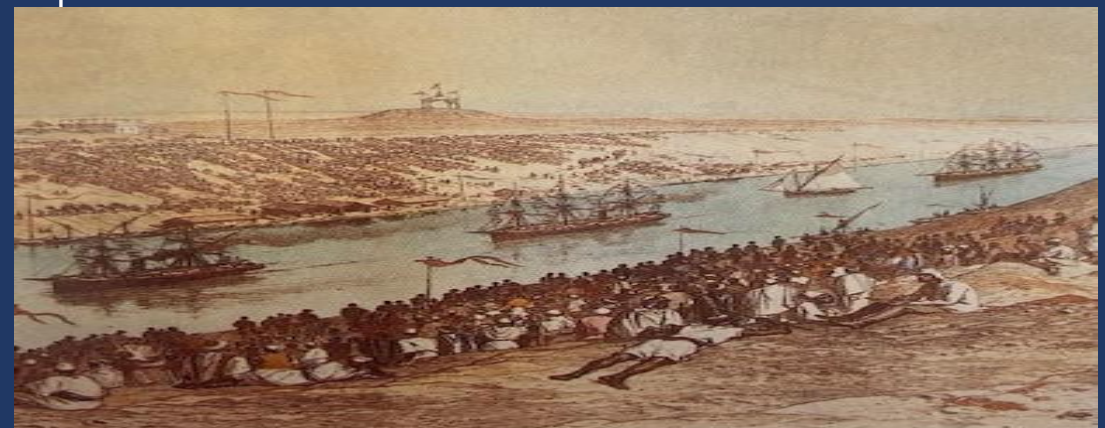

Avant 1850

Entre 1850 et 1880

Η διώρυγα του Σουέζ

Η περίοδος 1875-1914

Η Εποχή των Αυτοκρατοριών

Μια πλουραλιστική παγκόσμια οικονομία και ο κυρίαρχος ρόλος της Μ. Βρετανίας

Η Εποχή των Αυτοκρατοριών ξεκινάει με την «Μεγάλη Ύφεση» 1875-1895 και τελειώνει με την έναρξη του Α Παγκοσμίου Πολέμου.

Η παγκόσμια οικονομία ήταν από γεωγραφική άποψη μια οικονομία με πολύ ευρύτερη βάση απ' ό,τι παλαιότερα.

Ο βιομηχανικός και ο υπό εκβιομηχάνιση τομέας της διευρύνθηκε τόσο στην Ευρώπη με την προσθήκη χωρών όπως η Γερμανία η Ρωσία, η Ολλανδία και η Σουηδία όσο και στον υπόλοιπο κόσμο ΗΠΑ και σε ένα βαθμό στην Ιαπωνία.

Το αποτέλεσμα μια εμφανώς πιο πλουραλιστική οικονομία σε σχέση με την περίοδο 1850-1875.

Η εποχή των Αυτοκρατοριών ήταν κατ' ουσία μια εποχή ανταγωνισμού μεταξύ εθνικών οικονομιών.

Η Βρετανία έπαψε να αποτελεί της πρώτη βιομηχανική δύναμη έχοντας ξεπεραστεί από την Γερμανία και τις ΗΠΑ.

Ωστόσο η Βρετανία εξακολουθούσε να παραμένει η πρώτη οικονομική δύναμη .

Ο αυξανόμενος πλουραλισμός της της παγκόσμιας οικονομίας χαρακτηριζόταν από την συνεχιζόμενη και ολοένα αυξανόμενη εξάρτησή της από της χρηματοπιστωτικές, εμπορικές και ναυτιλιακές υπηρεσίες της Βρετανίας.

Στην ουσία η Βρετανία ήταν ο τραπεζίτης και ο μεταφορέας του κόσμου.

Η Βρετανία εδραίωνε ένα παγκόσμιο θετικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών εισάγοντας περισσότερα αγροτικά αλλά και βιομηχανικά προϊόντα από τους ανταγωνιστές της, εξάγοντας η ίδια βιομηχανικά προϊόντα στον εξαρτημένο από αυτή κόσμο, αλλά κυρίως εξασφαλίζοντας τεράστιες εισροές άδηλων πόρων τόσο από τις διεθνείς επιχειρηματικές υπηρεσίες (τράπεζες, ναυτιλία ασφάλειες) όσο και από επαναπατριζόμενα κέρδη που προέρχονταν από τις τεράστιες επενδύσεις της στο εξωτερικό.

Η Βρετανική Αυτοκρατορία

Η περίοδος 1875-1914

Η Εποχή των Αυτοκρατοριών

Η στροφή στον προστατευτισμό

Από το 1876 τα περισσότερα ανεπτυγμένα κράτη όπως η Ισπανία, η Ρωσία, η Αυστρία, η Γερμανία, η Ιταλία, η Γαλλία, και οι ΗΠΑ εφαρμόζουν μια προστατευτική πολιτική και υψώνουν ένα υψηλό δασμολογικό τείχος γύρω από την οικονομία τους.

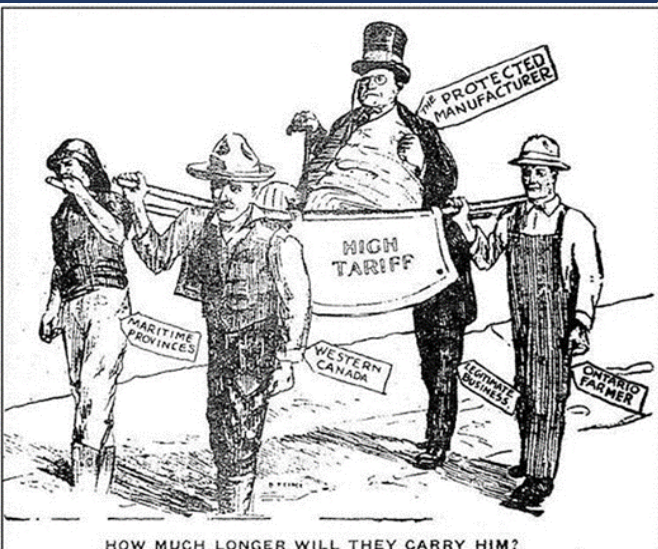
Την ίδια περίοδο η Αγγλία και η Ολλανδία εξακολουθούν να διατηρούν το καθεστώς των ελεύθερων ανταλλαγών.

Τρεις είναι οι παράγοντες που οδήγησαν στον προστατευτισμό του τέλους του 19ου αιώνα.

1. Η πτώση των τιμών και των κερδών 1873-1895, είχε ως αποτέλεσμα την εφαρμογή μέτρων προστασίας των εγχώριων παραγωγών.

2. Η αγροτική κρίση της Ανατολικής Ευρώπης, συνέπεια των μαζικών εισαγωγών αγροτικών προϊόντων που άρχισαν από τις "νέες χώρες" (ΗΠΑ, Ν. Αμερική, Αυστραλία), στα 1870.

3. Ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες (Γερμανία, Ιαπωνία, Ρωσία, ΗΠΑ), αρνήθηκαν το μοντέλο των ελεύθερων ανταλλαγών και του συγκεκριμένο καταμερισμό των δραστηριοτήτων που επιβλήθηκε από τις βιομηχανικές χώρες σύμφωνα με το οποίο οι πρώτες ήταν προορισμένες να παραμείνουν αγροτικές.

LOOK ON THIS PICTURE AND ON THAT

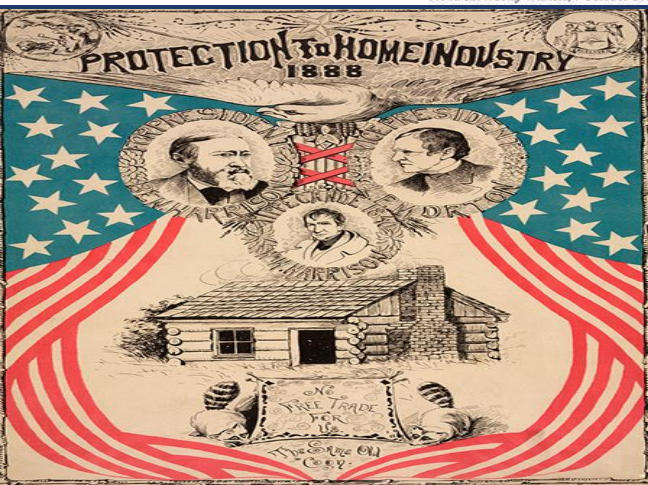
TARIFF REFORM
PROSPERITY & HAPPINESS.

FREE TRADE
UNEMPLOYMENT & MISERY.

FREE TRADE BLESSINGS AND THE BLESSED

SUPPORT TARIFF REFORM

Ο Friedrich List

και το «Εθνικό σύστημα της Πολιτικής Οικονομίας»

(1)

Ο προστατευτισμός που εκπηγάζει από τη θεωρία του "οικονομικού εθνικισμού" με πρωτοπόρο τον Γερμανό List γίνεται το όπλο των νέων βιομηχανικών χωρών.

Ο List αντιπαραθέτει την οικονομική συμπεριφορά του ατόμου με αυτή του έθνους.

Ένα άτομο προωθεί μόνο τα προσωπικά του συμφέροντα, αλλά ένα κράτος καλλιεργεί την ευημερία όλων των πολιτών του. Ένα άτομο μπορεί να επιτύχει από δραστηριότητες που βλάπτουν το έθνος. Επίσης δραστηριότητες ωφέλιμες για την κοινωνία μπορεί να βλάπτουν τα συμφέροντα συγκεκριμένων ατόμων. «Τα κανάλια και οι σιδηρόδρομοι ωφελούν ένα έθνος, αλλά οι αμαξάδες θα διαμαρτυρηθούν για αυτή την βελτίωση. Κάθε νέα εφεύρεση προκαλεί ενοχλήσεις σε μερικά άτομα και παρ' όλα αυτά είναι μία δημόσια ευλογία».

Σύμφωνα με τον List τα έθνη μπορούν να περάσουν από τα ακόλουθα στάδια οικονομικής ανάπτυξης: α) ποιμενική ζωή β) γεωργία και γ) γεωργία σε συνδυασμό με την βιομηχανία και το εμπόριο.

Η οικονομική αποστολή του κράτους είναι να δημιουργήσει με νομοθετικά και διοικητικά μέτρα τις απαραίτητες συνθήκες για την πρόοδο ενός έθνους από αυτά τα στάδια. Από αυτή την ανάλυση προκύπτουν οι προτάσεις του List «Κάθε υπανάπτυκτο έθνος θα πρέπει να αρχίσει με ελεύθερο εμπόριο, ενθαρρύνοντας και βελτιώνοντας την γεωργία με συναλλαγές με πλουσιότερα και πιο καλλιεργημένα έθνη, εισάγοντας ξένα βιομηχανικά προϊόντα και εξάγοντας αγροτικά προϊόντα.

Όταν το έθνος γίνει αρκετά ανεπτυγμένο ώστε να παράγει βιομηχανικά προϊόντα, τότε ένα σύστημα προστασίας πρέπει να δημιουργηθεί για να επιτρέψει στις εγχώριες βιομηχανίες να αναπτυχθούν πλήρως και να αποτρέψει την εξαφάνισή τους από τον ανταγωνισμό στην εγχώρια αγορά με πιο προηγμένες ξένες βιομηχανίες. Όταν οι εθνικές βιομηχανίες θα είναι αρκετά ισχυρές ώστε να μην φοβούνται τον ανταγωνισμό, τότε το υψηλότερο στάδιο προόδου έχει επιτευχθεί και το ελεύθερο εμπόριο μπορεί να γίνει ο κανόνας πάλι.

Ο Friedrich List

και το «Εθνικό σύστημα της Πολιτικής Οικονομίας»

(2)

Η θεωρία του List ήταν αντίθετη με το απόλυτο δόγμα του ελεύθερου εμπορίου, το οποίο προωθούσε εκείνη την εποχή (αρχές του 19ου αιώνα) η Μεγάλη Βρετανία.

Ο List υποστήριζε πως η Γερμανία πρέπει να ακολουθήσει τις πράξεις της Βρετανίας και όχι τα αφηρημένα δόγματα του Άνταμ Σμιθ. «Αν η Αγγλία τα είχε αφήσει όλα ελεύθερα (laissez faire, laissez aller), οι Γερμανοί έμποροι της Χανσεατικής Λίγκας θα συνέχισαν το εμπόριο τους στο Λονδίνο, οι Βέλγοι θα κατασκεύαζαν στις βιομηχανίες τους ρούχα για τους Άγγλους και η Αγγλία θα ήταν ακόμα ένας απέραντος βοσκότοπος.

Είναι πολύ πιθανό ότι χωρίς την άκρως προστατευτική εμπορική πολιτική της, η Αγγλία δεν θα είχε ποτέ φθάσει σε τόσο υψηλό βαθμό πολιτικής ελευθερίας, γιατί αυτή η ελευθερία είναι κόρη της βιομηχανίας και του πλούτου».

«Το αποτέλεσμα ενός γενικού ελεύθερου εμπορίου δεν θα είναι μία παγκόσμια δημοκρατία, αλλά αντιθέτως η παγκόσμια υποδούλωση των λιγότερο ανεπτυγμένων εθνών στην κυρίαρχη βιομηχανική, εμπορική και ναυτική δύναμη».

Καθώς η ανθρωπότητα είναι διηρημένη σε ανεξάρτητα κράτη «ένα έθνος θα ήταν άφρον να προωθήσει την ευημερία όλης της ανθρώπινης φυλής σε βάρος της δικής του ισχύος, ευημερίας και ανεξαρτησίας».

Το πρακτικό συμπέρασμα που έβγαλε ο List είναι πως η κατακερματισμένη τότε σε κρατίδια Γερμανία χρειαζόταν για την οικονομική της πρόοδο μία ενιαία περιοχή με έξοδο στην θάλασσα για το εμπόριό της και μία δραστική ανάπτυξη της βιομηχανίας και του εμπορίου.

Για να γίνει αυτό απαιτείτο μία έξυπνη προστατευτική νομοθεσία σε συνδυασμό με την τελωνειακή ένωση όλων των γερμανικών εδαφών και η δημιουργία γερμανικού εμπορικού ναυτικού.

Η περίοδος 1875-1914

Η Εποχή των Αυτοκρατοριών

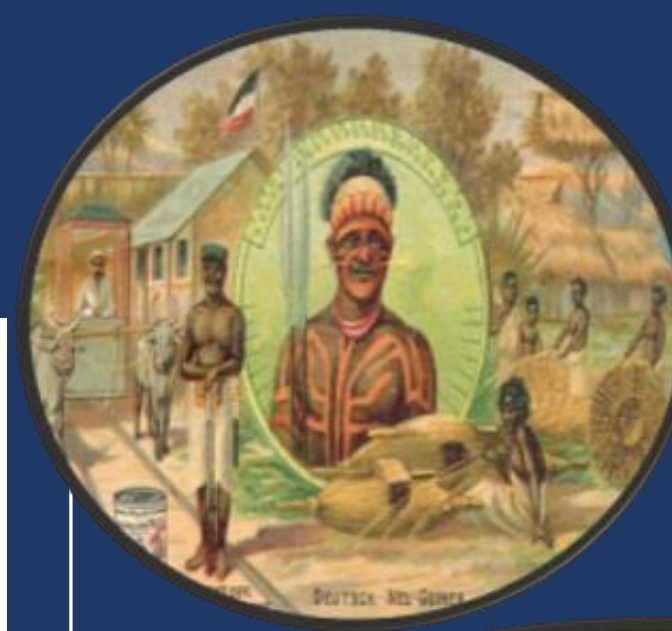
Προστατευτισμός και οικονομικός εθνικισμός.

Την εποχή αυτή κάνει την εμφάνιση της και η πρακτική του "dumping", που υιοθετήθηκε για πρώτη φορά εφαρμόστηκε από τους Γερμανούς. Η πρακτική αυτή συνίσταται στις πολιτική χαμηλών τιμών στις ξένες αγορές και υψηλών τιμών στην εγχώρια αγορά κάτω από την προστασία που παρέχουν οι τελωνειακοί δασμοί.

Παράλληλα ξεσπάει μια σειρά από τελωνειακούς πολέμους (τελωνειακοί εκβιασμοί, διακοπή των εισαγωγών) οποίοι αποσκοπούσαν στην παραχώρηση τελωνειακών διευκολύνσεων από γειτονικές χώρες.

Θα πρέπει ωστόσο να τονίσουμε ότι οι τελωνειακοί περιορισμοί πριν το 1914 παραμένουν μετριοπαθείς.

Από τον οικονομικό εθνικισμό εκπηγάει ο επεκτατισμός (η λογική του ζωτικού χώρου) δηλαδή η κατάκτηση των αγορών σε βάρος άλλων εθνών που ελέγχουν ήδη τις αγορές αυτές όπως η Αγγλία και η Γαλλία χάρις στο γεγονός ότι προηγήθηκαν στην κούρσα της εκβιομηχάνισης.

Η περίοδος 1875-1914

Η Εποχή των Αυτοκρατοριών

Οι αλλαγές που σημειώθηκαν στην παγκόσμια οικονομία. (1)

1. Νέα τεχνολογική εποχή, η δεύτερη βιομηχανική επανάσταση, που δεν καθορίζεται πια από τις εφευρέσεις και τις μεθόδους της πρώτης βιομηχανικής επανάστασης.

Εμφανίζονται νέες πηγές ενέργειας (ηλεκτρισμός και πετρέλαιο, κινητήρας εσωτερικής καύσης), νέες μηχανές φτιαγμένες από νέα υλικά (ασάλι, κράματα, μη σιδηρούχα μέταλλα) και νέες βιομηχανίες με επιστημονική βάση όπως η οργανική χημική βιομηχανία.

2. Η αγορά προσβλέπει όλο και περισσότερο στην οικιακή κατανάλωση συνέπεια της ανόδου του εισοδήματος των εργαζομένων των Η.Π.Α. αλλά κυρίως της δημογραφικής αύξησης στις αναπτυγμένες χώρες.

Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι ο πληθυσμός της Ευρώπης σχεδόν διπλασιάστηκε στη διάρκεια αυτής της περιόδου ενώ ο αντίστοιχος των Η.Π.Α. αυξήθηκε κατά 2,5 φορές.

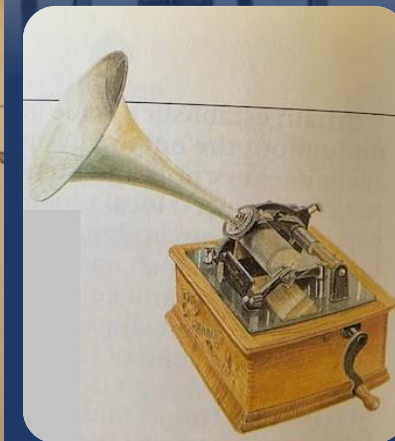
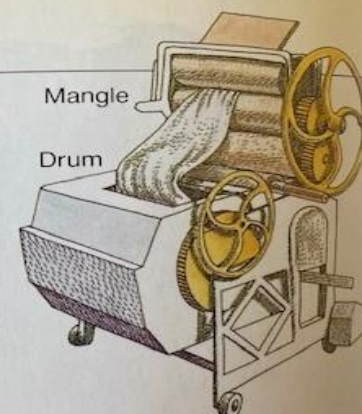
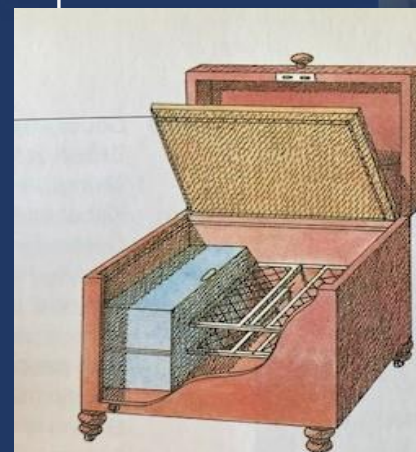
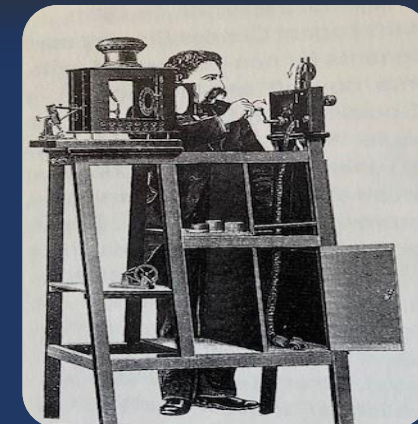
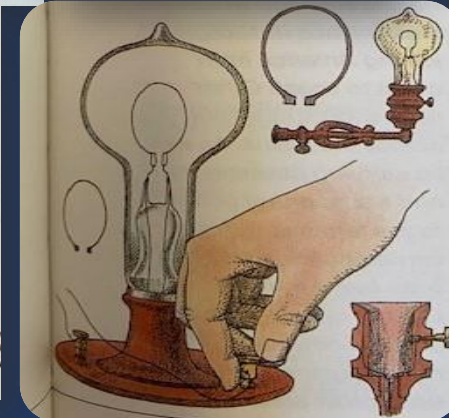
Μπαίνουμε λοιπόν στην περίοδο της παραγωγής διαρκών καταναλωτικών αγαθών αλλά και δημιουργίας υπηρεσιών που απευθύνονταν στην μαζική αγορά (αυτοκίνητο, κουζίνες γκαζιού, φωνόγραφος, ασπιρίνη, ποδήλατο, κινηματογράφος, αεροπλάνο, τηλέφωνο κ.α.)

▲ The first bicycles were uncomfortable and dangerous. This 'penny-farthing' of 1883 had solid tyres and no brakes.

▲ Henry Ford began mass-producing cars like this Model T in 1908.

Η περίοδος 1875-1914

Η Εποχή των Αυτοκρατοριών

Οι αλλαγές που σημειώθηκαν στην παγκόσμια οικονομία. (II)

3. Την εποχή αυτή τα κέρδη δεν εξασφαλίζονται χάρη στον ανταγωνισμό μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων όπως στην εποχή του φιλελεύθερου θριάμβου στην οποία κυριαρχούσε το βιομηχανικό μονοπώλιο της Βρετανίας.

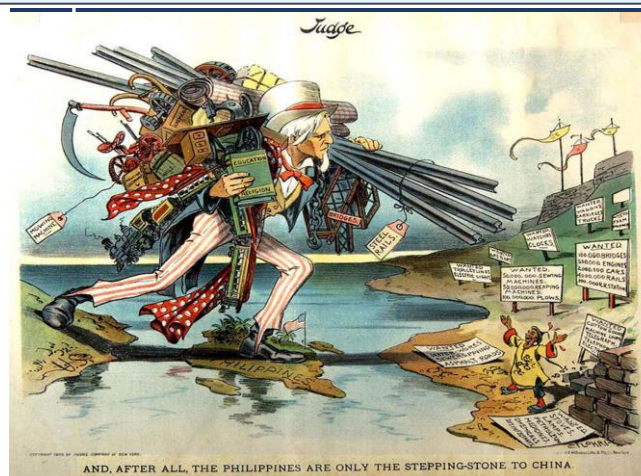
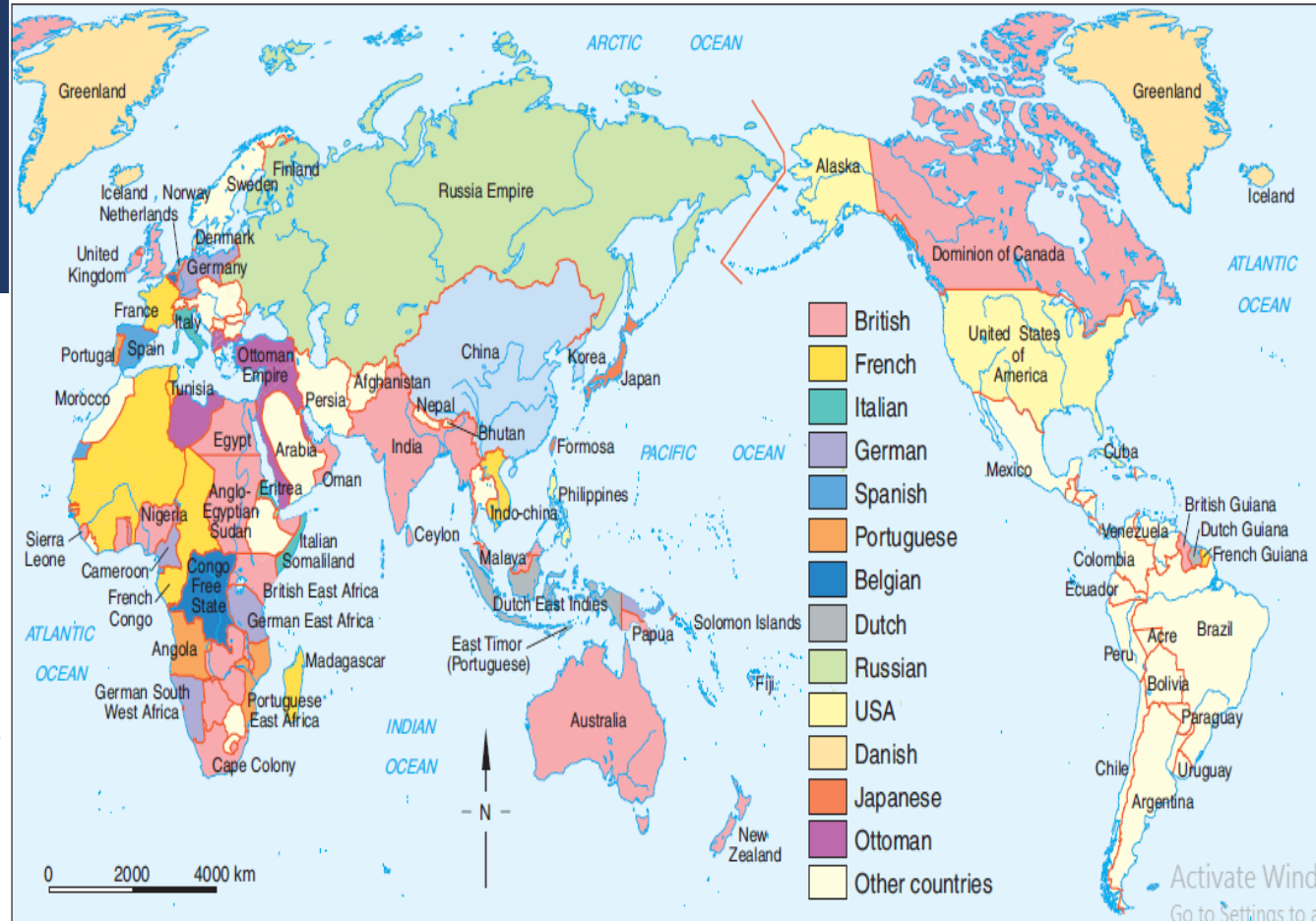
Η μεταφιλελεύθερη περίοδος είναι η εποχή του διεθνούς ανταγωνισμού ανάμεσα σε εθνικές βιομηχανικές οικονομίες, τη βρετανική, τη γερμανική και τη βορειοαμερικανική.

Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Ύφεσης ο ανταγωνισμός αυτός οξύνθηκε και οδήγησε στην οικονομική συγκέντρωση, τον έλεγχο της αγοράς και τον παρεμβατισμό.

4. Ο κόσμος μπήκε στην εποχή του ιμπεριαλισμού, της ένταξης νέων χωρών ως κτήσεις στην παγκόσμια οικονομία όπου κυριαρχούσαν οι ανεπτυγμένες καπιταλιστικά χώρες.

Εκτός από την πίεση του ανταγωνισμού των κρατών, που οδηγούσε τις ισχυρές χώρες στη διαίρεση της υφηλίου σε τυπικές ή άτυπες σφαίρες αποκλειστικής δράσης των επιχειρηματιών τους, και της εξαγωγής προϊόντων και κεφαλαίου, αυτή η εξέλιξη οφειλόταν επίσης στην όλο και μεγαλύτερη σημασία πρώτων υλών (πετρέλαιο, καουτσουκ, μη σιδηρούχα μέταλλα) που έλειπαν από τις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες, για κλιματολογικούς και γεωλογικούς λόγους.

Η εξέλιξη του νέου τύπου ανάπτυξης/εξάρτησης συνεχίστηκε σε μεγάλο βαθμό μέχρι την οικονομική κρίση της δεκαετίας του 1930.

AND, AFTER ALL, THE PHILIPPINES ARE ONLY THE STEPPING-STONE TO CHINA

Η περίοδος 1875-1914

Η Εποχή των Αυτοκρατοριών

Η οικονομική συγκέντρωση

Την περίοδο 1875-1914 συντελείται ο διπλός μετασχηματισμός στην δομή και στον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων.

Μια όψη του μετασχηματισμού αυτού σχετίζεται με την οικονομική συγκέντρωση και την δημιουργία οικονομιών κλίμακας.

Η οικονομική συγκέντρωση αφορούσε επιχειρήσεις ή εταιρίες, που διαθέτουν περισσότερες εγκαταστάσεις διεσπαρμένες στο γεωγραφικό χώρο.

Το αποτέλεσμα της οικονομικής συγκέντρωσης είναι η δημιουργία πανίσχυρων βιομηχανικών συνόλων που από τα τέλη του 19ου αιώνα αποκαλούνται μονοπώλια στην Γαλλία, trust στην Αγγλία, Konzern στην Γερμανία, zaibatsus στην Ιαπωνία.

Η οικονομική συγκέντρωση μπορεί να πάρει διάφορες μορφές.

1. Η οικονομική συγκέντρωση είναι αποτέλεσμα της εσωτερικής μεγέθυνσης μιας εταιρίας με αποτέλεσμα την επέκταση και τον πολλαπλασιασμό των εργοστασίων στο εθνικό έδαφος αρχικά και στο εξωτερικό στη συνέχεια.
2. Μια εταιρία να μπορεί να συγχωνευτεί με κάποια εξαγοράζοντας τις εγκαταστάσεις της και διευρύνοντας το διοικητικό της συμβούλιο με τα στελέχη της εταιρίας του απορρόφησε.
3. Συγκέντρωση μέσω συμμετοχικού ελέγχου δηλαδή μέσω της εξαγοράς ενός μέρους πακέτου μετοχών μιας εταιρίας γεγονός που επιτρέπει τον έλεγχο της.
4. Μια άλλη διαδικασία τελείως διαφορετική από τις προηγούμενες είναι οι συμφωνίες μεταξύ εταιριών (cartels) που αποσκοπούν στον έλεγχο των τιμών ή το μοίρασμα των αγορών.

Η περίοδος 1875-1914 Η Εποχή των Αυτοκρατοριών «Ο επιστημονικός καταμερισμός της εργασίας» Taylorism

Ο δεύτερος μετασχηματισμός, ήταν το αποτέλεσμα της τεχνολογικής προόδου του τέλους του 19ου αιώνα, και σχετίζεται με τον εξορθολογισμό της παραγωγής και την εφαρμογή του «επιστημονικού καταμερισμού της εργασίας».

Η μέθοδος της επιστημονικής οργάνωσης της εργασίας αποσκοπεί στο διαχωρισμό ανάμεσα στο σχεδιασμό, τον έλεγχο και την οργάνωση της παραγωγής από τη μια, που πλέον αποτελούν αρμοδιότητα των μηχανικών και των διαφόρων στελεχών και από την άλλη στην εκτέλεση του έργου, η οποία πραγματοποιείται από τους εξειδικευμένους εργάτες.

Ο «επιστημονικός καταμερισμός της εργασίας» συνίσταται στον κατακερματισμό της παραγωγικής διαδικασίας σε μια σειρά από απλές και επαναλαμβανόμενες κινήσεις (παραγωγή κατά φάσεις).

Με αυτό τον τρόπο αυξάνεται σημαντικά η παραγωγικότητα ενώ ο εργάτης πληρώνεται ανάλογα με την απόδοσή του δηλαδή με το κομμάτι.

Τέλος μειώνει το εργατικό κόστος χρησιμοποιώντας το άφθονο ανειδίκευτο εργατικό δυναμικό το οποίο χρειάζεται μόλις λίγες ώρες για να εξειδικευτεί στη θέση της παραγωγής.

Η επιστημονική οργάνωση της παραγωγής εφαρμόστηκε στους τομείς της αυτοκινητοβιομηχανίας των οικιακών συσκευών.

Σήμερα νέοι τομείς υπηρεσιών όπως οι τράπεζες, εφαρμόζουν την λογική του «επιστημονικού καταμερισμού της εργασίας»

Οι πρακτικές αυτές πρωτοεφαρμόστηκαν στην Αμερική από τον μηχανικό F.W. Taylor πριν από το 1914.

Η περίοδος 1875-1914

Η Εποχή των Αυτοκρατοριών

«Ο επιστημονικός καταμερισμός της εργασίας»

Φορντισμός (Fordism)

Ο αυτοκινητοβιομήχανος Henry Ford ολοκλήρωσε την μέθοδο του Taylor εισάγοντας τον Ιανουάριο του 1914 την πρώτη ολοκληρωμένη αλυσίδα συναρμολόγησης.

Το αποτέλεσμα ήταν μια άνευ προηγουμένου αύξηση της παραγωγικότητας με πολύ μικρό κόστος.

Σε τρεις μήνες η συναρμολόγηση του μοντέλου T χρειαζόταν το 1/10 του χρόνου που απαιτούνταν παλαιότερα. Το 1925 το εργοστάσιο συναρμολογούσε σε μια ημέρα όσα αυτοκίνητα παρήγε σε ένα χρόνο πριν από την εφαρμογή της αλυσίδας παραγωγής.

Με την μέθοδο Ford εργάτης δεν χρειάζεται να μετακινείται από τη θέση του γιατί το αντικείμενο της εργασίας του περνάει από μπροστά του. Ο ρυθμός της κίνησης επιβάλλεται μέσω της αλυσίδας παραγωγής η οποία ενσωματώνει όλες της θέσεις εργασίας σε ένα ενιαίο συνεκτικό σύνολο.

Ο φορντισμός οδηγεί στην τυποποίηση του εργαλιακού εξοπλισμού αλλά και των παραγόμενων προϊόντων με αποτέλεσμα την μαζική παραγωγή.

Για να απορροφηθεί η αυξανόμενη παραγωγή και να αποφευχθούν οι κρίσεις υπερπαραγωγής ο Φορντ εισάγει το five dollar a day καθιερώνοντας σχετικά υψηλά ημερομίσθια για τους εργάτες του.

Οι απλές επαναλαμβανόμενες κινήσεις ελαφρύνουν την σωματική προσπάθεια που καταβάλει ο εργάτης αλλά παράλληλα τον αποξενώνουν από το αντικείμενο της εργασίας του, αυξάνουν την ψυχολογική ένταση και προκαλούν νευρική κούραση και ψυχοσωματικές αρρώστιες με αποτέλεσμα τις διαρκείς απουσίες και το turn-over.

